

Táboridő

A hosszúra nyúlt tél után végre beköszöntött valami felemás tavasz, majd május elején megérkezett a nyár, hogy ismét valami hűvös, csapadékos *izé* kövesse. Amikor ezeket a sorokat írom, már levonult a nagy ár a Dunán, végre nem esik az eső, épp kánikula van, talán túlságosan is az. *Bezzeg a mi időnkben*, amikor a tél még tél volt, a tavasz pedig tavasz, a nyár pedig nyár, és március 15-én mezítláb mentünk az iskolába! Az emlékezet mindent megszépít, régen minden jobb volt, ám nagyszüleink és dédszüleink nem csak azért mentek mezítláb iskolába, mert az ő idejükben annyira szép volt a tavasz, hanem mert az ő idejükben még nem jutott mindig cipő a gyerek lábára (ajánlott olvasmány: kötelező olvasmányaink Móricz Zsigmond-tól és Móra Ferenc-től).

Időjárási szélsőségek mindig is voltak, a maiaknál lényegesen nagyobbak is, legfeljebb nem volt annyira jó a sajtójuk, mint manapság.

Bennünket, amatőrcsillagászokat a mindenkori időjárásból az érdekel, hogy derült-e az ég vagy borult. Mi amatőrök úgy érzékeljük, az utóbbi években egyre több a borult idő, egyre gyakoribb a szélsőséges időjárás. Való igaz, túl sok a borult idő (persze egy amatőr számára a derült se lehet túl kevés), de azért ne feledkezzünk el a csodálatos 2011-es augusztusi–szeptemberi időjárásról. Amatőrcsillagász emlékezet óta nem volt olyan hosszú derült periódus, mint akkor! A jó idő természetesen akkor köszöntött be, amikor véget ért a tarjáni távcsöves találkozó...

Azt, hogy idén miként alakul a nagy találkozó időjárása, erősen kérdéses, mindenesetre ne feledjük el, hogy internetes szavazással dőlt el az időpont (augusztus 8–11.). Ha valaki netán arra emlékszik, hogy az elmúlt húsz évben bőven kijutott a csapadékból, ha épp ezekre a napokra esett a tábor, hát jól emlékszik. De nem lehet minden évben augusztus 20-a tájára időzíteni a nagy talál-

kozót, főként, ha nem akkorra esik az újhold. Idén jól jött ki a lépés, ugyanis a rövid „amatőryárra” (július–augusztus) két újholdas időszak is jut. Rosszabb években, amikor július legvégére, augusztus legejelére esik az újhold, lényegében csak egy újholdas hétféve esik. Július elejét sokan még túl korainak tartják táborozásra, augusztus végét pedig túl későnek. Ördög tudja, hogy van ez, de minálunk nem augusztus 31-én van vége a meteorológiai nyárnak, hanem augusztus 20-án, amikor elpukkannak az utolsó tűzijáték-rakéták.

Nem így van az a német nyelvterületen, ahol a sokkal hidegebb, mostohább időjárásra fittyet hányva bátran szerveznek nagy távcsöves találkozótak Németországban a májusi monszunra (igaz, ott mintha mindig monszun lenne, annyit esik), Ausztriában pedig akár szeptember végére, az Alpokba, a hóhatár fölé. Természetesen erre lehet azt válaszolni, hogy a jól fűtött lakókocsiban könnyű átvészelné a rossz időt, mint a sátrakban, és van is ebben igazság. De tegyük a kezünket a szívünkre: egy találkozáson nem a *találkozás* a legfontosabb? A találkozás a régen látott cimborákkal, a „kövületekkel” épp úgy, mint az újonnan jöttekkel! Minden évben elcsodálkozni, mennyit nőttek a gyerekek (akik aztán el-elmaradoznak a papa távcsöve mellől, lehet, hogy idén látjuk őket utoljára így együtt)! Összehasonlítgatni, tavaly milyen program volt, ki volt a szombat esti sztár-előadó, milyen új távcsövekkel rukkoltak elő a kereskedők, ki mit épített, mit fotózott, mennyit fejlődött egy év alatt!

Az időjárás már-már csak statisztika a részvételi statisztikákat nézve – mintha a rossz idő se befolyásolná az MTT-k iránti érdeklődést. A legjobb persze az lenne, ha három derült éjszakánk lenne augusztusban. Úgy legyen!

Mizser Attila